

Glavna literarna lika v knjigi sta Antigona in Kreon. Antigona predstavlja lik junakinje, saj zaradi ljubezni do brata žrtvuje svoje življenje. Kreon predstavlja njeno nasprotje, ker mu država pomeni več kot družina. Predstavlja negativno osebo in posledično tudi zlo.

Kralj Ojdip je imel štiri otroke: Ismeno, Antigono, Polinejka in Eteokla. Eteokel po boju za nasledstvo prevzame oblast v državi, Polinejk pa je bil izgnan. V izgnanstvu na Peloponezu si je poiskal zaveznike in se vrnil v državo, kjer sta se z bratom ponovno spopadla in v boju oba izgubila življenje. Kralj Ojdip tako ni imel več moških potomcev, ženska pa v tistem času ni mogla prevzeti oblasti in tako je na oblast prišel Kreon. Ker je bil Polinejk na sovražnikovi strani, Kreon ni dovolil njegovega pokopa. Antigona, ki je do brata čutila brezpogojno ljubezen, pa se s tem dejstvom ni mogla sprijazniti. Čeprav so državni zakoni prepovedovali pokop, so Antigoni več pomenili božji zakoni. Odločila se je, da bo pokopala brata, ker ga ljubi enako kot Ismeno in Eteokla, ne glede na to, da je izdal državo. Antigona prosi Ismeno za pomoč pri pokopu, vendar jo ta zavrne, saj ve, da jo po tem dejanju čaka smrt. Pogumna Antigona se smrti ne boji in pokoplje brata.

Stražar opazi, da je Polinejkovo truplo zasuto s peskom, in novico takoj sporoči Kreonu. Kreon se ob novici razburi in stražarju ukaže, naj mu pripelje krivca, ali pa bo obtožen kršenja zakonov. Čez čas stražar privede Antigono in pove, da jo je zalotil pri zakopavanju bratovega trupla. Kreon želi izvedeti, čemu je to storila, Antigona pa mu pove, da spoštuje samo božje zakone. Kreon stražarju naroči, naj privede Ismeno. Antigona in Ismena se spreta o tem, ali je Ismena kršila zakone. Ugotovijo, da je nedolžna in Kreon jo oprosti kazni. Takrat se v pogovor vključi Hajmon, Kreonov sin. Podpira Antigono v njenem dejanju, ker meni, da je to storila zaradi spoštovanja božjih zakonov in ljubezni do brata, ter očetu pove, da se bo ubil, če umre Antigona. Kreon vztraja pri svojem in pove Antigoni, da bo živa zazidana v grob.

Kmalu zatem se na Kreonovem pragu pojavi videc Tejrezias, ki Kreonu napove grozečo katastrofo. Kreon spozna svojo zmoto in naroči služabnikom, naj osvobodijo Antigono in pokopljejo truplo Polinejka. Antigona ga je prehitela in naredila samomor. Hajmon se je od žalosti zabodel in obležal ob njenem truplu. Hajmonova mati Evridika ni prenesla sinove smrti, zato je odvihrala v palačo in se zabodla z mečem v srce. Kreon uvidi, kaj je povzročil s svojim početjem, zaradi česar zelo trpi in si želi smrti. Kreon je v izgnanstvu živel z velikim bremenom in težkim srcem.

Kreon je bil kaznovan. Sicer ni bil kaznovan fizično, ampak je dobil veliko hujšo kazen, bolečino in samoto v srcu. Ker ni ravnal po božjih zakonih, so se zgodile tragedije, ki so ga zaznamovale. Bil je izgnan iz države in tako zaradi lastne trme izgubil sina in ženo.

Antigona je na Kreona vplivala s tem, ko se je uprla njegovemu ukazu in sledila svojemu srcu. Pokazala mu je, da država in zakoni niso vedno na prvem mestu, ter da se brez ljubezni ne da živeti.

Antigoni je ljubezen vedno pomenila največ in je tudi sama dejala: »Ne da sovražim, da ljubim, sem na svetu.« Tudi ko je njen brat izdal državo, to ni vplivalo na njeno ljubezen do njega. Še vedno ga je imela brezpogojno rada.

Podobno je v prepirih med brati in sestrami. Občasni majhni prepiri so v redu, saj popestrijo odnos. Če se spreš, po navadi pokažeš, da ti ni vseeno in s tem pokažeš naklonjenost do brata ali sestre. Moje mnenje je, da idealnega odnosa ni, saj tudi ljudje nismo popolni. Če znaš prisluhniti drugemu, včasih popustiti, lahko razviješ dober odnos, ki bo temeljil na ljubezni, spoštovanju in iskrenosti.